

Учасниця конкурсу на кращий літературний переклад поетичного твору
світової літератури

Димарчук Людмила, 16 років

11 клас

НВК «загальноосвітня школа І-ІІІ ступеня – дитячий садок» с. Здомишель

Захоплення: сучасна українська музика, вишивання, в'язання гачком.

Журавли

Вылетев из Африки в апреле
К берегам отеческой земли,
Длинным треугольником летели,
Утопая в небе, журавли.

Вытянув серебряные крылья
Через весь широкий небосвод,
Вел вожак в долину изобилья
Свой немногочисленный народ.

Но когда под крыльями блеснуло
Озеро, прозрачное насквозь,
Черное зияющее дуло
Из кустов навстречу поднялось.

Луч огня ударил в сердце птичье,
Быстрый пламень вспыхнул и погас,
И частица дивного величья
С высоты обрушилась на нас.

Два крыла, как два огромных горя,
Обняли холодную волну,
И, рыданию горестному вторя,
Журавли рванулись в вышину.

Только там, где движутся светила,
В искупленье собственного зла
Им природа снова возвратила
То, что смерть с собою унесла:

Гордый дух, высокое стремленье,
Волю непреклонную к борьбе
Все, что от бывшего поколенья
Переходит, молодость, к тебе.

А вожак в рубашке из металла
Погружался медленно на дно,
И заря над ним образовала
Золотого зарева пятно.

Николай Заболоцкий

Журавлі

Вилетівши з Африки у квітні
До найрідніших берегів землі,
Довгим трикутником летіли
В блакитнім небі журавлі.

Забриніли посріблені крила
Через широкий небесний грот,

Вів вожак у багатств долину
Малочисельний свій народ.

Та коли заблищало під крилами
Озеро, прозоре аж до дна,
Із куців було миттю направлено
Чорне дуло, що виднілось здаля.

Стріла вогню у серце птаха влучила,
Рухливий пломінь знявся і погас,
І частинка дивної величі
З висоти звалилась на нас.

Два крила, як два великих горя,
Хвилю холодну в обійми взяли,
І почувши пронизливі крики,
Журавлі набрали висоти.

Тільки там, де в русі світила,
Для спокути скоєного зла
Ім природа знову повернула
Те, що смерть з собою понесла.

Гордий дух, високі поривання,
Сильну волю, що не зникне в боротьбі –
Все, що від минулого лишилось,
Переходить, молодість, тобі.

А вожак у сорочці з металу
Опускався повільно на дно,
І зоря над ним простелила
Золотого зарева полотно.